

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 – Titlul proiectului de act normativ Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție

Secțiunea a 2-a – Motivul emiterii actului normativ

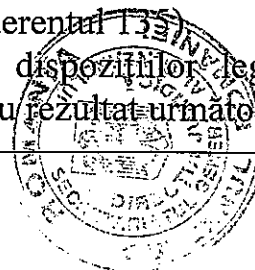
1. Descrierea situației actuale

I. Prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost înființată Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (în continuare SIIJ), ca structură fără personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ) care avea competența exclusivă de efectuare a urmăririi penale pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare CSM). Prin această lege au fost stabilite principiile de funcționare a SIIJ, modalitățile de numire a conducerii SIIJ și a procurorilor din cadrul acesteia.

În vederea operaționalizării SIIJ începând cu data stabilită de legiuitor - 23 octombrie 2018, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

Referitor la existența SIIJ, Curtea Constituțională a constatat, prin *Decizia nr. 33/2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară*, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 146 din 15 februarie 2018, că înființarea și modul de organizare a SIIJ sunt constituționale. Prin aceeași decizie s-a reținut că „înființarea unor structuri de parchet specializate pe domenii de competență materială (D.N.A. sau D.I.I.C.O.T.) sau personală (Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție) constituie expresia opțiunii legiuitorului, care, în funcție de necesitatea prevenirii și combaterii anumitor fenomene infracționale, decide cu privire la oportunitatea reglementării acestora.” (considerentul 133)

Cu toate acestea, din analiza dispozițiilor legale care reglementează activitatea SIIJ, au rezultat următoarele:

- necorelarea dispozițiilor privind modul de organizare a SIIJ, ca structură fără personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu atribuțiile concrete ale șefului SIIJ, care par mai degrabă similare structurilor de parchet specializate, cu personalitate juridică (Direcția Națională Anticorupție - DNA, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - DIICOT); în acest sens, spre exemplu, apare atipică reglementarea numirii agenților și ofițerilor de poliție judiciară și a specialiștilor de către un procuror șef de secție din cadrul unui parchet;
- existența unei imunități de jurisdicție penală *de facto* a procurorilor din cadrul SIIJ, în unele situații;
- modul de reglementare și funcționare a SIIJ, raportat la definirea noțiunii de procuror ierarhic superior, a comportat discuții din perspectiva principiului constituțional al controlului ierarhic.

Sub acest aspect este de menționat și faptul că prin *Decizia nr. 547/2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88¹ – 88⁹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție*, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 753 din 19 august 2020, Curtea Constituțională (în continuare CCR) a constatat neconstituționalitatea prevederii cuprinse în alin. (6) al art. 88¹ din Legea nr. 304/2004 conform căreia «*Ori de câte ori Codul de procedură penală sau alte legi speciale fac trimitere la "procurorul ierarhic superior" în cazul infracțiunilor de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin acesta se înțelege procurorul șef al secției, inclusiv în cazul soluțiilor dispuse anterior operaționalizării acesteia*», prevedere aplicabilă în ceea ce privește funcționarea Secției. Curtea a reținut faptul că:

«69. (...) având în vedere momentul în care sunt dispuse soluțiile prin raportare la care procurorul-șef al secției își exercită calitatea de procuror ierarhic superior - anterior operaționalizării secției, deci anterior momentului în care aceasta a devenit funcțională, norma dobândește un vădit caracter tranzitoriu, reglementând situația cauzelor preluate de către S.I.I.J. de la alte structuri de parchet. (...) Curtea constată că aceasta încalcă principiul controlului ierarhic, întrucât stabilește în competența procurorului-șef al S.I.I.J. controlul asupra activității unor procurori din

afara acestei secții cu privire la actele dispuse de aceștia în cauzele care ulterior au fost transferate în competența S.I.I.J. Or, este evident că, stabilind structura ierarhică din cadrul P.Î.C.C.J., legea nu poate crea raporturi de conducere/subordonare decât în plan vertical, iar nu și în plan orizontal între diferitele secții/direcții ale P.Î.C.C.J. Principiul subordonării ierarhice este aplicabil în interiorul fiecărei structuri, procurorii fiind supuși controlului exercitat de procurorul ierarhic superior, toate aceste structuri fiind subordonate procurorului general al P.Î.C.C.J.»

Din perspectiva oportunității existenței unei secții specializate în investigarea infracțiunilor din justiție, în raport cu nevoile reale ale sistemului judiciar și prin raportare la activitatea SIIJ de la data operaționalizării sale (23 octombrie 2018) până în prezent, se desprind concluzii relevante în sensul necesității desființării acestei structuri. Astfel, de la data operaționalizării sale Secția nu a avut rezultate deosebite.

De asemenea, opinii în sensul desființării SIIJ au fost exprimate și cu ocazia consultărilor efectuate cu privire la modul de implementare a recomandărilor europene, puncte de vedere în acest sens fiind solicitate Înaltei Curți de Casație și Justiție (în continuare ÎCCJ), CSM, PÎCCJ, DNA, DIICOT, SIIJ și asociațiilor magistraților. Ca argumente aduse de entitățile consultate în favoarea desființării putem exemplifica următoarele:

➤ prin modul de organizare și funcționare a SIIJ s-a creat *de facto* o categorie de cetățeni care beneficiază de imunitate de jurisdicție penală totală, respectiv procurorii din cadrul SIIJ; SIIJ se îndepărtează de la orice fel de control ierarhic, dar și judecătoresc eficient - în cazul soluțiilor de clasare - fiind compusă dintr-un număr extrem de redus de procurori, care își pot da ei înșiși, reciproc, orice soluție de clasare indiferent de situația de fapt sau de drept și indiferent de ce abuz ar putea face, pornind de la premisa că instanțele judecătorești nu pot obliga să-și trimită în judecată un coleg, membru al acestei secții;

➤ lipsa unor dispoziții exprese care să prevadă posibilitatea procurorilor din cadrul acestei secții de a participa la ședințele de judecată în cauzele de competența SIIJ în care se dispune luarea măsurilor preventive fa de cel asigurat, soluționarea cererilor privind măsurile speciale de supraveghere etc., precum și la judecarea în fond și în căile

de atac a respectivelor cauze (lipsă care a creat deja dificultăți majore în practică);

➤ competența materială și teritorială exclusivă atribuită acestei secții, din punct de vedere funcțional, a creat dificultăți de desfășurare a activității;

➤ numirea agenților și ofițerilor de poliție judiciară și a specialiștilor în cadrul SIIJ s-a efectuat de către procurorul șef de secție (structură fără personalitate juridică), deși numirea/detașarea acestora ar trebui să se dispună de conducătorul instituției.

Totodată, în data de 25 noiembrie 2019, Ministerul Justiției a solicitat instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, precum și asociațiilor magistraților exprimarea unor puncte de vedere în legătură cu o serie de modificări legislative preconizate cu referire la legile justiției, inclusiv cu privire la Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție. În urma centralizării punctelor de vedere ale instanțelor și parchetelor, a rezultat faptul că 85,47% din procurorii respondenți și 72,22% din judecătorii respondenți au opinat în sensul abrogării prevederilor privind Secția.

Cu toate acestea, punctele de vedere exprimate, inclusiv în spațiul public, în perioada de la momentul operaționalizării SIIJ și până în prezent de către instituțiile din cadrul autorității judecătorești ori de către reprezentanții asociațiilor magistraților nu au fost unitare, existând două curente divergente de opinie: unul în sensul menținerii SIIJ, iar celălalt în sensul desființării SIIJ.

De asemenea, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut: „*chiar dacă în expunerea de motive care a însoțit legea prin care a fost înființată S.I.I.J. nu au fost menționate "imperativele obiective și verificabile" care au impus adoptarea acestei reglementări, Curtea Constituțională constată că din conținutul normativ al legii rezultă aspectele ce vizează "buna administrare a justiției": pe de o parte, crearea unei structuri specializate de investigare care să asigure o practică unitară cu privire la efectuarea actelor de urmărire penală pentru infracțiunile săvârșite de magistrați și, pe de altă parte, reglementarea unei forme adecvate de protecție a magistraților împotriva presiunilor exercitate asupra lor prin sesizări/denunțuri arbitrare. (...) reglementarea care prevede înființarea S.I.I.J. reprezintă o opțiune a legiuitorului național, în acord cu prevederile constituționale*” (Decizia nr. 390/2021, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 612 din 22 iunie 2021).

Argumentele expuse anterior au îngreunat găsirea unei soluții legislative referitoare la SIII, soluție care să întrunească consensul instituțiilor din cadrul autorității judecătorești.

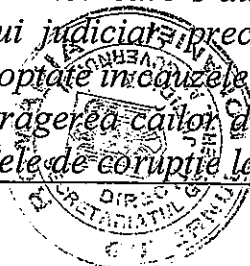
II. Cu privire la SIII și activitatea acesteia pot fi menționate unele recomandări și documente ale unor organizații sau instituții europene, după cum urmează:

1. Rapoartele MCV

Concluzia Raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare din 22 octombrie 2019 cu privire la recomandarea legată de Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție este că „aceste recomandări nu au fost puse în aplicare de autoritățile române, care au invocat și argumentul că legile justiției produceau efecte juridice care nu puteau fi oprite”.

În evaluările Comisiei Europene s-au reținut următoarele: *„Modificările legate de accelerarea înființării Secției speciale pentru anchetarea magistraților și extinderea competenței sale (...) au alimentat și mai mult sursele de îngrijorare și lipsa de încredere în aceste modificări. În special, unele dintre modificările propuse ale legilor păreau să servească intereselor anumitor persoane. Aceste ordonanțe de urgență au stârnit reacții extrem de negative, care au contribuit la cristalizarea poziției specifice exprimate de populație în cadrul referendumului din 26 mai 2019 cu privire la modificarea legilor justiției prin ordonanțe de urgență.*

Punerea în aplicare a legilor justiției modificate a confirmat, de asemenea, preocupările exprimate în raportul din noiembrie cu privire la prejudiciile aduse sistemului judiciar. În particular, funcționarea Secției speciale pentru anchetarea magistraților a confirmat temerile exprimate atât în România, cât și în exterior că secția respectivă ar putea fi utilizată ca instrument de presiune politică. Au existat mai multe situații în care Secția specială a intervenit pentru a schimba cursul anchetelor penale într-un mod care ridică îndoieli serioase cu privire la obiectivitatea sa. Printre aceste situații se numără și cazurile în care Secția specială a inițiat anchete împotriva judecătorilor și a procurorilor care s-au opus modificărilor actuale ale sistemului judiciar precum și modificările bruște ale abordării adoptate în cauzele aflate pe rolul instanțelor, de exemplu retrăgerea cailor de atac introduse anterior de DNA în dosarele de corupție la nivel

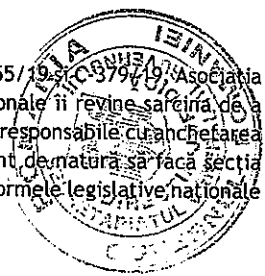
înalt. Numirile în funcțiile de conducere din Secția specială au stârnit, la rândul lor, polemici. Pe fondul acestora, numeroase voci din România au cerut desființarea Secției speciale.

Comisia de la Veneția a adoptat un aviz cu privire la ordonanțele de urgență în iunie 2019, în care confirmă îngrijorarea crescândă suscitată de noile modificări și de funcționarea Secției speciale. În cele două noi rapoarte din iunie 2019, GRECO a exprimat preocupări similare.” (Raportul MCV din octombrie 2019, pag. 5-6, obiectivul de referință nr. 1).

Potrivit Raportului din 2020 – Capitolul consacrat statului de drept din România al Comisiei Europene (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1602582109481&uri=CELEX%3A52020SC0322>), continuarea activității Secției poate afecta independența justiției și implicit protecția drepturilor și libertăților cetățenilor, persistând „temerea că secția ar putea fi utilizată ca instrument prin care să se exercite presiuni asupra magistraților”.

În Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare pe anul 2021, Comisia Europeană a reținut că „în hotărârea sa din 18 mai 2021, CJUE a declarat că, pentru a fi compatibilă cu dreptul Uniunii, legislația prin care se înființează o astfel de secție specializată trebuie să fie justificată de imperative obiective și verificabile legate de buna administrare a justiției și să se asigure faptul că această secție nu poate fi utilizată ca instrument de control politic al activității judecătorilor și procurorilor și că secția își exercită competența în conformitate cu cerințele Cartei drepturilor fundamentale. În cazul în care nu îndeplinesc cerințele respective, aceste norme legislative ar putea fi percepute ca urmărind instituirea unui instrument de presiune și de intimidare a judecătorilor, care ar aduce atingere încrederii justițiabililor în justiție¹. CJUE adaugă că normele legislative naționale în cauză nu pot avea ca efect ignorarea obligațiilor specifice care îi revin României în temeiul Deciziei privind MCV în domeniul luptei împotriva corupției. (...) CSM a emis un aviz negativ,

Hotărârea Curții de Justiție din 18 mai 2021 în cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-294/19, C-355/19, C-379/19, „Asociația Forumul Judecătorilor din România” și alții, punctul 216. Curtea clarifică, de asemenea, faptul că instanței naționale îi revine sarcina de a verifica dacă reforma care a avut drept rezultat, în România, înființarea unei secții specializate a Ministerului Public responsabile cu anchetarea judecătorilor și a procurorilor, precum și normele privind numirea procurorilor repartizați în această secție nu sunt de natură să facă secția vulnerabilă la influențe exterioare. În ceea ce privește cartă, îi revine instanței naționale sarcina de a verifica dacă normele legislative naționale în cauză nu împiedică examinarea cauzei judecătorilor și a procurorilor vizați într-un termen rezonabil.

argumentând că sunt necesare garanții suplimentare pentru a proteja magistrații de anchetele de corupție potențial abuzive (...).Parlamentul nu a fost de acord cu solicitarea guvernului de adoptare printr-o procedură de urgență(...)”.

2. Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția)

În Opinia nr. 924/2018, Comisia de la Veneția a recomandat României să reconsidere stabilirea unei structuri separate de parchet pentru investigarea infracțiunilor comise de judecători și procurori; recurgerea la procurori specializați, însoțită de garanții procesuale efective, ar putea apărea ca o soluție alternativă mai potrivită.

În considerentul nr. 89 din Opinie, se afirmă că „în aceste împrejurări, cu toate că alegerea mijloacelor de combatere a infracționalității aparține legiuitorului național, temerile existente că noua structura va fi (încă) un instrument de intimidare și presiune la adresa judecătorilor și procurorilor – în special dacă este combinată cu alte noi măsuri preconizate în privința lor, cum sunt prevederile referitoare la răspunderea materială a magistraților – pot fi considerate legitime și nu ar trebui ignorate”.

În Avizul din 8 iulie 2021, Comisia de la Veneția a subliniat că „*plângerile vexatorii (adesea plângeri penale) introduse de persoane private împotriva judecătorilor și procurorilor ar trebui să fie soluționate de parchetele obișnuite. Această chestiune trebuie privită ca un subiect care are nevoie urgentă de reformă*”.

3. Grupul Statelor Împotriva Corupției (GRECO) – Consiliul Europei

În Raportul ad-hoc, adoptat în data de 23 martie 2018 (Reuniunea Plenară 79), în conformitate cu Regula 34 din Regulile de Procedură ale organismului anticorupție al Consiliului Europei și în Raportul de *follow-up* referitor la Raportul ad-hoc, adoptat în data de 21 iunie 2019 (Reuniunea Plenară 83), GRECO a concluzionat că recomandarea referitoare la abandonarea creării noii secții speciale pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu a fost implementată de România.

III. În data de 27 decembrie 2019, Guvernul României a aprobat Memorandumul cu tema „*Evaluarea cadrului legal cu privire la organizarea și funcționarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și propuneri*”.

Potrivit acestui Memorandum, poziția Ministerului Justiției, aprobată de Guvern, este în sensul soluției desființării Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

Un prim proiect de lege în vederea desființării SIIJ a fost supus dezbaterii publice la data de 4 februarie 2020 și, după adoptarea de către Guvern, a fost transmis Parlamentului spre aprobare la data de 18 februarie 2021.

Proiectul de lege inițiat de către Guvern a fost avizat negativ de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 23 din 11 februarie 2021. În acest aviz, s-a apreciat că, pentru a nu lipsi principiul independenței justiției de o garanție legală, este necesară reglementarea unor mecanisme care să asigure protecția adecvată a judecătorilor și procurorilor împotriva oricăror presiuni.

Proiectul a fost adoptat de către Camera Deputaților, cu amendamente față de forma Guvernului, la data de 24 martie 2021. Actualmente, proiectul este în dezbateră Senatului, nefiind întrunită, până la acest moment, susținerea necesară pentru adoptarea soluțiilor legislative propuse de acesta.

Menționăm că, sub aspectul modalității de promovare a intervenției legislative privind desființarea SIIJ, aceasta nu a putut fi efectuată prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, având în vedere următoarele considerente care rezultă din jurisprudența Curții Constituționale:

- voința cetățenilor exprimată la referendumul organizat în data de 26 mai 2019 ale cărui întrebări au avut ca obiect „interzicerea adoptării de către Guvern a ordonanțelor de urgență în domeniul infracțiunilor, pedepselor și al organizării judiciare și cu extinderea dreptului de a ataca ordonanțele direct la Curtea Constituțională”, referendum ce a fost validat de Curtea Constituțională;

- existența pe rolul Parlamentului a proiectului de lege anterior menționat având același obiect de reglementare.

De asemenea, nici amendarea proiectului de lege aflat în Parlament și adoptat deja de Camera Deputaților, prin instituirea de noi soluții legislative la Senat sau completarea cu aspecte nediscutate în prima Cameră a Parlamentului nu ar constitui o soluție posibilă, o astfel de modificare/completare contravenind principiului bicameralismului.

1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau

Nu este cazul.

crează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora

2. Schimbări preconizate

Având în vedere cele menționate mai sus, prezentul proiect de lege propune o soluție fundamentată pe două dimensiuni principale:

- **desființarea SIIJ;**
- **preluarea competenței SIIJ de către parchetele obișnuite, aceste cauze urmând a fi instrumentate doar de procurori anume desemnați în acest sens, potrivit procedurii propuse prin prezentul proiect de lege.**

Astfel, prin proiectul de lege se propune desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție la data intrării în vigoare a legii. Ca urmare, se propune abrogarea secțiunii care privește organizarea, funcționarea și competența acestei secții din *Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară* și instituirea unor dispoziții tranzitorii referitoare la situația personalului și a dosarelor aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a acestei legi.

Proiectul stabilește expres competența de efectuare a urmăririi penale în cauzele care sunt în prezent de competența SIIJ, după cum urmează:

- **Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru infracțiunile săvârșite de judecătorii și procurorii care sunt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe.**
- **Parchetele de pe lângă curțile de apel, pentru infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii, tribunale, tribunale militare și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe.**

De subliniat că această competență reglementată de prezentul proiect este aplicabilă în cazul oricărei infracțiuni, indiferent de parchetul care ar fi fost competent anterior înființării SIIJ (Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție,

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și parchetele de pe lângă curțile de apel).

Anterior înființării SIII, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetele de pe lângă curțile de apel erau competente să efectueze urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru infracțiunile săvârșite de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar parchetele curților de apel pentru infracțiunile săvârșite de ceilalți magistrați - în ambele cazuri, normele privind competența acestor parchete nu se aplicau în cazul infracțiunilor date în competența Direcției Naționale Anticorupție și, respectiv, a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

În privința infracțiunilor săvârșite de magistrații militari, competența de efectuare a urmăririi penale va aparține, potrivit proiectului, în toate cazurile, parchetelor civile – pentru un plus de claritate a reglementării și pentru a evita punerea sub semnul întrebării a legalității actelor de urmărire penală efectuate de procurori civili, se prevede în mod expres că dispozițiile art. 56 alin. (4) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de militari se efectuează, în mod obligatoriu, de procurorul militar.*”, nu sunt aplicabile.

Soluția propusă este justificată, în principal, de numărul insuficient de procurori militari, dar și de statutul de magistrat al acestora. O soluție similară celei propuse se regăsește, *de lege lata*, în ceea ce privește competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (unde urmărirea penală se realizează de procurori civili chiar și în cazul infracțiunilor comise de militari). De asemenea, competența SIII a inclus și efectuarea urmăririi penale în cauzele referitoare la infracțiuni săvârșite de magistrați militari.

Se observă că soluția propusă prin prezentul proiect în ceea ce privește stabilirea competenței nu reprezintă o noutate absolută, competența după calitatea persoanei regăsiindu-se reglementată în Constituție și în Codul de procedură penală. Modul de reglementare a competenței prin prezentul proiect, potrivit căruia competența de efectuare a urmăririi

penale în cazul infracțiunilor săvârșite de judecători sau procurori este acordată, după caz, atât structurii centrale a Ministerului Public (Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), cât și unora dintre structurile teritoriale ale acestuia (la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel), nu are nici aceasta un caracter de noutate. Nou creatul Parchet European își desfășoară activitatea la nivel central (Luxemburg), cât și la nivel teritorial (la nivelul statelor membre - părți ale acestei forme de cooperare consolidată). Modul de reglementare a competenței propus prin proiect va permite utilizarea întregii infrastructuri existente la nivelul parchetelor competente sub aspectul resurselor umane și materiale, astfel încât instrumentarea dosarelor de urmărire penală să se facă cu celeritate și în mod eficient.

Pentru evitarea situațiilor în care, prin formularea în mod abuziv a unei plângeri împotriva unui magistrat, cauze instrumentate de structuri de parchet specializate ar putea fi scoase din competența acestora, având în vedere și faptul că în rapoartele unor organisme internaționale a fost criticată practica SIIJ de a interveni în dosare de corupție la nivel înalt investigate de DNA (practică întemeiată pe dispozițiile art. 88¹ alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară), proiectul de lege prevede faptul că procurorii anume desemnați efectuează urmărirea penală în situația în care, alături de magistrați, sunt cercetate și alte persoane, doar dacă din motive temeinice privind buna desfășurare a urmăririi penale, cauza nu poate fi disjunsă (regula fiind disjungerea).

În situația în care, alături de judecători de la judecătorii, tribunale, tribunale militare sau de procurori de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, sunt cercetate și alte persoane pentru care, potrivit legii, competența de efectuare a urmăririi penale aparține Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, urmărirea penală se efectuează de procurorii anume desemnați din cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Proiectul prevede și faptul că procurorii desemnați soluționează nu doar cauze privind infracțiuni comise de judecători și procurori, ci și orice alte cauze dintre cele pentru care competența aparține, potrivit legii, parchetului în cadrul căruia își desfășoară activitatea.

De asemenea, în privința cauzelor privind infracțiuni care sunt de competența parchetului de pe lângă curtea de apel potrivit prezentei legi, preluat în condițiile art. 325 din

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că urmărirea penală se efectuează de procurorii anume desemnați din cadrul Secției de urmărire penală din cadrul PICCJ.

În ceea ce privește procedura de desemnare a procurorilor care vor efectua urmărirea penală a infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori, aceasta este reglementată prin proiect avându-se în vedere următoarele coordonate:

➤ Procurorii sunt anume desemnați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru o perioadă de patru ani.

Această modalitate de reglementare asigură în mod echilibrat atât exercitarea rolului de conducător al Ministerului Public al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și atributul Plenului de a realiza selecția procurorilor care vor efectua urmărirea penală în cauze cu magistrați.

➤ Efectuarea urmăririi penale în cauze care privesc magistrații numai de către procurorii anume desemnați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, și care îndeplinesc anumite condiții de vechime și experiență profesională constituie un mecanism suplimentar, cu rol de garanție, în vederea asigurării unei protecții adecvate a magistraților împotriva eventualelor presiuni exercitate asupra lor și împotriva abuzurilor săvârșite prin sesizări/denunțuri arbitrare.

Este de menționat faptul că, prin Hotărârea Plenului CSM nr. 225/15 octombrie 2020, a fost aprobat Raportul Inspecției Judiciare nr. 5488/IJ/2510/DIJ/1365/DIP/2018 privind „respectarea principiilor generale care guvernează activitatea Autorității Judecătorești în cauzele de competența Direcției Naționale Anticorupție vizând magistrați sau în legătură cu acestea”.

Controlul care a stat la baza raportului Inspecției Judiciare a acoperit perioada 1 ianuarie 2014 - 31 iulie 2018, iar pe baza datelor rezultate din controlul amintit, prin hotărârea menționată, Plenul CSM a reținut că o serie de practici ale procurorilor DNA care au instrumentat cauze cu judecători, în modalitățile menționate prin hotărârea Plenului, au reprezentat forme de presiune asupra acestora, cu consecințe directe în ceea ce privește îndeplinirea actului de

justiție. Prin aceeași hotărâre, Plenul CSM a reținut că „În raport de împrejurările anterior expuse, se poate desprinde concluzia unei afectări a garanțiilor de independență a magistraților care au făcut obiectul cercetării în aceste cauze, ca o consecință directă a modului în care s-a desfășurat urmărirea penală. În desfășurarea procesului penal, organele judiciare trebuie să asigure respectarea strictă a legii, imperativ care se impune atât în ceea ce privește acțiunile celorlalți participanți la procesul penal, cât, mai ales și cu precădere, acțiunile organelor judiciare însele.”

O acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea Hotărârea Plenului CSM nr. 225/15 octombrie 2020 a fost respinsă de Curtea de Apel București, soluția primei instanțe fiind menținută prin Decizia nr. 6144 /7 decembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dosarul nr. 7433/2/2020.

➤ **Condițiile de participare la procedura de desemnare și desfășurarea acesteia:**

❖ La nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pot fi propuși în vederea desemnării procurorii care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) au o vechime de cel puțin 15 ani în funcția de procuror;
- c) au calificativul “foarte bine” la ultimele 2 evaluări profesionale și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani;
- d) au o conduită morală ireproșabilă;
- e) au o experiență profesională semnificativă în supravegherea sau efectuarea urmăririi penale.

Experiența profesională semnificativă a procurorilor ce urmează a fi propuși în vederea desemnării se evaluează inclusiv prin raportare la specificul și complexitatea cauzelor instrumentate de respectivii procurori, pe baza informațiilor sau documentelor relevante pentru activitatea acestora, solicitate parchetelor în cadrul cărora au funcționat.

În vederea desemnării, procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege își depun opțiunea la Consiliul Superior al Magistraturii.

Direcția de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege și, în vederea verificării îndeplinirii condiției referitoare la experiența profesională, solicită unităților de

parchet la care aceștia au funcționat date statistice referitoare la activitatea din ultimii 5 ani, inclusiv rata de achitări, restituiri, condamnări, eventualele sesizări făcute din partea persoanelor cercetate și soluțiile date la acestea, precum și orice alte aspecte relevante.

În vederea verificării îndeplinirii condiției referitoare la conduita morală ireproșabilă, direcția de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii solicită parchetelor la care procurorul a funcționat în ultimii 5 ani, instanțelor de pe lângă acestea și baroului opinia cu privire la conduita în exercitarea atribuțiilor profesionale, relațiile cu procurorii, judecătorii, celălalt personal al parchetului și al instanței, avocații, justițiabilii, experții și interpreții, conduita în societate, integritatea, evitarea conflictelor de interese de orice natură și imparțialitatea, precum și orice alte aspecte relevante. De asemenea, direcția de specialitate solicită Inspecției Judiciare să comunice datele și informațiile privind integritatea și imparțialitatea procurorului existente în evidențele acesteia și atașează și datele și informațiile de aceeași natură aflate în evidențele Consiliului Superior al Magistraturii. Inspecția Judiciară pune la dispoziția Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezoluțiile de clasare care privesc activitatea procurorului.

În termen de 30 de zile de la data primirii propunerilor, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra acestora. În situația în care acesta refuză desemnarea unui procuror, este obligat să motiveze acest refuz.

De la data desemnării, procurorii funcționează în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe posturi anume alocate în acest scop.

Proiectul prevede expres faptul că la încetarea calității de procuror desemnat, procurorii desemnați sunt reîncadrați pe posturile deținute anterior.

❖ La nivel de parchete de pe lângă curțile de apel, pot fi propuși în vederea desemnării procurorii care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au o vechime de cel puțin 12 ani în funcția de procuror;
- b) au calificativul "foarte bine" la ultimele 2 evaluări profesionale și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani;
- c) au o conduită morală ireproșabilă;

d) au o experiență profesională semnificativă în supravegherea sau efectuarea urmăririi penale.

Direcția de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii întocmește lista tuturor procurorilor care îndeplinesc condițiile referitoare la vechime și calificativele profesionale, iar în vederea verificării îndeplinirii condiției privind experiența profesională solicită unităților de parchet la care aceștia au funcționat date statistice referitoare la activitatea din ultimii 5 ani, inclusiv rata de achitări, restituiri, condamnări, eventualele sesizări făcute din partea persoanelor cercetate și soluțiile date la acestea, precum și orice alte aspecte relevante.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii propune procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție procurorii care vor efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de judecători sau procurori.

Dacă apreciază necesar, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate invita procurorii în vederea susținerii unui interviu.

Reglementările propuse, care includ elemente precum vechimea sau experiența profesională drept condiții pentru selectarea în vederea desemnării, instituie un veritabil mecanism care să asigure protecția adecvată a judecătorilor și procurorilor împotriva oricăror presiuni.

După expirarea perioadei de patru ani pentru care au fost desemnați, în condițiile legii, respectivii procurori pot fi desemnați pentru o nouă perioadă de 4 ani, potrivit aceleiași proceduri.

➤ Încetarea calității de procuror desemnat se poate dispune în următoarele cazuri:

- a) pentru ineficiență profesională apreciată în funcție de eficiența și calitatea activității;
- b) la cererea procurorului desemnat, pentru motive temeinic justificate;
- c) în situația aplicării unei sancțiuni disciplinare;
- d) imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 3 luni de către procurorul desemnat;
- e) mutarea procurorului într-o altă secție a parchetului, delegarea, detașarea sau transferul acestuia.

În ceea ce privește ineficiența profesională, ca și cauză de încetare a desemnării, trebuie semnalat faptul că încetarea desemnării pentru acest motiv nu are efectul unei revocări din funcție (cum este, spre exemplu, revocarea din funcție a procurorilor DNA sau DIICOT) și nu afectează gradul

profesional al procurorului. În raport de împrejurarea că desemnarea are natura unei repartizări administrative cu o procedură specială, iar nu o condiție *ad validitatem* pentru funcționarea procurorului potrivit gradului profesional dobândit, criteriul ineficienței profesionale nu necesită detalieri, fiind acoperit de indicatori de calitate și operativitate a activității de urmărire penală (achitări imputabile, infirmări imputabile, contestații întemeiate pe dispozițiile art. 488¹ C. proc. pen. admise).

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la sesizarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, analizează existența unuia dintre cazurile de încetare a desemnării prevăzute de lege și, dacă este cazul, formulează propuneri de încetare a calității de procuror desemnat în vederea efectuării urmăririi penale în cauzele privind infracțiunile săvârșite de judecători și procurori.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție dispune încetarea calității de procuror desemnat în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Pentru evitarea unor interpretări neunitare ale dispozițiilor referitoare la competența de efectuare a urmăririi penale în cazul infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori, se impune reglementarea faptului că procurorii cu funcții de conducere își îndeplinesc atribuțiile de procuror ierarhic superior ai procurorilor anume desemnați, pentru exercitarea controlului ierarhic, fără a fi necesară desemnarea lor potrivit dispozițiilor proiectului.

Proiectul prevede expres numărul maxim de procurori ce sunt desemnați:

- 14 în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică;

câte trei pentru fiecare parchet de pe lângă curtea de apel.

➤ Pentru situațiile obiective, în care procurorul desemnat se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile pe o perioadă mai mare de 3 luni sau în caz de incompatibilitate, iar în cadrul parchetului nu există un alt procuror anume desemnat, sau în cazul în care procurorul desemnat se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile pe o perioadă mai mică de 3 luni, pentru efectuarea actelor de urmărire penală care nu suferă amânare, iar în cadrul parchetului nu există un alt procuror anume desemnat, urmărirea penală se efectuează de procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz,

de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel (fără a fi necesară desemnarea acestora potrivit prevederilor proiectului).

➤ În vederea efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor, proiectul prevede și că, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al parchetelor de pe lângă curțile de apel funcționează, prin detașare, ofițeri și agenți de poliție judiciară, în limita posturilor aprobate potrivit legii.

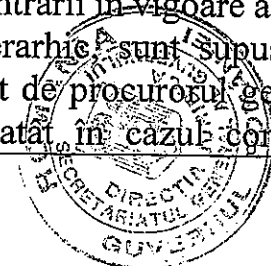
➤ Proiectul cuprinde o serie de dispoziții tranzitorii, atât în ceea ce privește desemnarea procurorilor, cât și situația cauzelor și a personalului SIIJ la data desființării acesteia.

Astfel, proiectul prevede că până la desemnarea procurorilor, în condițiile legii, efectuarea actelor de urmărire penală care nu suferă amânare în cazul infracțiunilor săvârșite de magistrați se face, după caz, de procurorul-șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

În ceea ce privește cauzele aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a legii, acestea se propune a fi transmise pe cale administrativă, în termen de 60 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a legii, parchetelor competente potrivit legii, prin grija Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Pentru dosarele soluționate, aflate în arhiva Secției la data desființării, termenul de transmitere este de 180 de zile lucrătoare.

De asemenea, actele de procedură îndeplinite în aceste cauze anterior intrării în vigoare a legii, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile.

Pentru respectarea principiului constituțional al subordonării ierarhice a procurorilor în cadrul Ministerului Public și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale referitoare la reflectarea acestuia în reglementările infraconstituționale (cu titlu de exemplu menționăm Decizia Curții Constituționale nr. 547/2020, anterior citată), proiectul prevede că soluțiile dispuse de procurorii Secției, care anterior intrării în vigoare a legii nu au făcut obiectul controlului ierarhic, sunt supuse după această dată controlului exercitat de procurorul general al PÎCCJ, regula fiind incidentă atât în cazul controlului

exercitat din oficiu, cât și în cazul controlului exercitat la sesizare (plângere).

Începând cu data desființării Secției, reprezentarea Ministerului Public în cauzele preluate de la Secție va fi asigurată de procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele pe rolul cărora se află acestea.

Aceste dispoziții se aplică și în ceea ce privește cauzele referitoare la infracțiunile comise de judecători și procurori, care se aflau pe rolul instanțelor de judecată la data operaționalizării Secției și nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

De asemenea, pentru respectarea principiului subordonării ierarhice, căile de atac exercitate de Secție vor putea fi retrase numai de procurorul general al PÎCCJ.

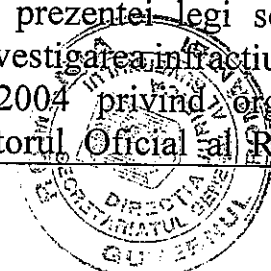
Posturile aflate în schema de funcții și de personal a Secției la data intrării în vigoare a legii rămân în schema Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind preluate de Secția de urmărire penală și criminalistică.

Referitor la situația personalului din cadrul SIIJ, procurorii din cadrul Secției, inclusiv cei cu funcții de conducere, revin la parchetele de unde provin sau la parchetele unde au promovat în condițiile legii pe perioada desfășurării activității în cadrul Secției. De la data revenirii la parchetul de unde provin sau unde au promovat, procurorii își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Detașările în curs ale personalului pe celelalte categorii de posturi se mențin în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, până la împlinirea termenului pentru care acestea au fost dispuse.

La judecarea cauzelor instrumentate de procurorii desemnați potrivit prezentei legi, precum și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri formulate în respectivele cauze participă procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele competente pe rolul cărora se află acestea.

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Secțiunea 2¹ – „Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.
 Apreciindu-se că este oportună revenirea la soluția prevăzută de Codul de procedură penală anterior, respectiv atribuirea Înaltei Curți de Casație și Justiție a competenței de judecare în primă instanță a cauzelor privind infracțiuni săvârșite de judecătorii de la curțile de apel și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea, proiectul conține și dispoziții privind modificarea prevederilor art. 38 alin. (1) lit. f) și, corelativ, ale art. 40 alin. (1) din *Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a – Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic Nu este cazul.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat Nu este cazul

2. Impactul asupra mediului aface Nu este cazul

3. Impactul social Nu este cazul

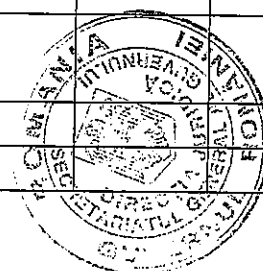
4. Impactul asupra mediului Nu este cazul

5. Alte informații

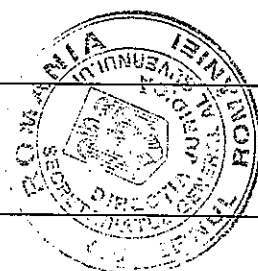
Secțiunea a 4-a – Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani).

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani					Media pe 5 ani
		3	4	5	6	7	
1	2	3	4	5	6	7	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	2022	2023	2024	2025	2026		
a) buget de stat, din acesta:							
(i) impozit pe profit							
(ii) impozit pe venit							
b) bugete locale:							
(i) impozit pe profit							
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:							
(i) contribuții de asigurări							
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:							
a) buget de stat, din acesta:							
(i) cheltuieli de personal							

(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Proiectul nu are influență financiară.					
7 Alte informații						
Secțiunea a 5 –a – Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare						
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.					

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații.	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a – Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Proiectul prezentului act a fost avizat de Consiliul Superior al Magistraturii prin Hotărâre nr. 1/2022. Proiectul prezentului act a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 139/2022.

c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	
Secțiunea a 7-a – Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, fiind publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției (www.just.ro) spre dezbateri publice la data de 21 ianuarie 2022.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a - Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

ROMANIA
PRIM-MINISTRU

NICOLAE IONESCU
CTUCĂ

